

Duboko potreseni i s neizrecivom boli primili smo svi mi, građani Jugoslavije, tužnu vijest koja nam je stigla iz Ljubljane u popodnevnim satima 4. svibnja, da nas je za uvijek ostavio Predsjednik Tito.

Teško je iskazati riječima tugu koja je sve naše ljude tih dana obuzela, a još teže pronaći prave riječi kojima bi se na dostojan način moglo obilježiti veličanstveno životno djelo druga Tita: djelo izuzetne ličnosti, čovjeka koji je punih šest decenija živio životom revolucionara, odanog radničkom pokretu i idealima radničke klase, o državniku koji je punih 35 godina stajao na čalu nove Jugoslavije, državne zajednice ravnopravnih naroda i narodnosti, i uveo našu zemlju i naše narode u svjetsku povijest postajući istovremeno i najveća historijska ličnost koju su do sada dali naši narodi.

Postao je veliki vođa naših naroda u slavnoj Narodnooslobodilačkoj borbi i socijalističkoj revoluciji, tvorac naše nove Narodne Armije i njezin doživotni vrhovni komandant. Vratio nam je vjekovima oteto more i jasno označio pravac razvoja Jugoslavije kao pomorske zemlje.

Boreći se za slobodu i nezavisnost Jugoslavije, borio se i za mir u svijetu, za pravednije odnose među narodima i državama i u misijama mira stjecao širom svijeta svagdje nove prijatelje i učvršćivao međunarodni ugled Jugoslavije.

Udario je temelje i postavio osnovne smjernice pokreta nesvrstanosti na načelima miroljubive koegzistencije svih država bez obzira na njihove političke, društvene i privredne sisteme, u dubokom uvjerenju da je to jedina politika koja može spasiti svijet od rata i strahota koje bi on sa sobom donio. Zbog toga je odlaskom druga Tita nastala velika praznina ne samo u našoj zemlji, nego i u cijelom svijetu.

Neka je vječna slava i hvala drugu Titu!